

„Четири хероя“ — за хоръ и оркестъръ; „Бѣло, червено и синьо“ — женски хорове, „Ставайте, вий, спящи“ — 6 смѣсени хора, 3-гласни детски хорове, пѣсни: („Приказка за дългия копнеж“ — 15 пѣсни, съ виола и пиано, „Три молитви“ и др.), нѣколко опуса клавирни нѣща, концертъ за чело съ оркестъръ, Балада за цигулка и оркестъръ, „Ноктюрно въ Белмонтъ“ за оркестъръ.

Фьорстеръ, Каспаръ — Förster, Kaspar — (младия) значителенъ компонистъ, род. 1617 въ Данцигъ, умр. 1 мартъ 1673 въ Олива при Данцигъ, живѣлъ въ Данцигъ, Копенхагенъ, Италия, Дрезденъ и Хамбургъ и,

после — пакъ въ Данцигъ, писалъ кантати, диалози и една опера.

Фьорстеръ, Кристофъ — Förster, Christoph — значителенъ компонистъ, род. 30 ноемв. 1693 въ Бибра (Тюрингия), умр. 6 дек. 1745 въ Рудолщадтъ, ученикъ на Хайнихенъ и Кауфманъ въ Мерсебургъ, дворцовъ капелмайсторъ въ Рудолщадтъ, писалъ оркестрови сюити, симфонии, концерти, и много църковни и свѣтски кантати.

Фянси, англ. fancy — фантазия, — инструментални пиеси (за органъ или пиано) — въ имитационенъ стилъ, сходни съ ричеркара, но съ по-голъма подвижностъ и волностъ (свобода) на частитѣ.

Х.

Ха — h — старото квадратно **в**, седмиятъ тонъ на основната тонова стълба (C D E F G A H).

Хаба, Алоисъ — Hába, Alois — чешки компонистъ и обосновател на

Алоисъ Хаба

четвърттонната система, род. 21 юни 1893 въ Висовицъ (Моравия), училъ въ Пражката консерватория (В. Новакъ) и Виенската академия (Шрекеръ), училъ, сжщо, и акустика въ

Берлинъ, сега е професоръ въ Пражката държавна консерватория. Х. е единъ отъ най-фанатичнитѣ привърженици на четвърттонната система, която той теоретически обосновава и практически прилага, пишейки самъ музика въ четвърттонна, и дори шестинотонна система. Дълбоко основание за тѣхъ той намира въ простонародната музика, и въ тази на древността. Фабрикти Гротрианъ-Шайнвегъ и Авг. Фьорстеръ построиха четвърттонни пиана, но резултатитѣ не сж задоволителни, защото не се получаватъ чисти четвърттонни разстояния. Творби: увертюра за оркестъръ, симфонически концертъ за пиано и оркестъръ, струненъ квартетъ, клавирна соната, сюита за кларинетъ и пиано, фантазии за виолончелъ, сюити и фантазии за пиано; въ четвърттонна система: 2 струнни квартета, „Симфоническа музика“ за оркестъръ, Фантазия и Сюита, Скерцо и Интермеццо за пиано, „Фантазия и музика“ за цигулка-соло, както и единъ струненъ квартетъ. Теоретични съчинения: „Теорията на четвърттоновете“, „Основи на новото диференциране и на новитѣ стилови възможности въ музиката“ (1925), „Ново учение за хармонията“ (1927), „За психологията на музикалното оформяване“. Най-голъмата му творба въ четвърттонна система е операта „Майката“ (1931), получила държавната чешка премия.